

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 5C/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320205745
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4320205745.10

Rozhodnutie

Okresný súd Levice sudcom Mgr. Danielom Konerackým v spore žalobcu: V. S., N.. XX.XX.XXXX, A. Š., C.. Č.. F. B. XX, F., proti žalovaným: v 1. rade D. H., T.. A., N.. XX.XX.XXXX, A. S. E. XXX/XX, Š., v 2. rade V. H., N.. XX.XX.XXXX, A. S. C. XX, o určenie neplatnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému v 1.rade a žalovanému v 2.rade súd nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti právneho úkonu zo dňa 24.08.2018, ktorým bolo, k maloletému F. H., predtým A., nar. XX.XX.XXXX súhlasným vyhlásením rodičov /žalovanej v 1. rade, žalovaného v 2. rade/ určené otcovstvo žalovaného v 2. rade, pričom rodičia sa dohodli, že mal. F. bude mať priezvisko H.. V podanej žalobe poukázal žalobca na skutočnosť, že so žalovanou v 1. rade od leta 2017 tvorili partnerskú dvojicu, žili v spoločnej domácnosti, mali intímny vzťah, pričom žalovaná v 1. rade otehotnela a spoločne plánovali budúcnosť. Následne sa žalovanej dňa XX.XX.XXXX narodil syn F. H. s tým, že on nastúpil 24.01.2018 na výkon trestu odňatia slobody, kde bol až do 23.11.2020. Počas toho ako bol žalobca vo výkone trestu odňatia slobody, ho žalovaná v 1. rade písomne kontaktovala a ako vyplýva z jej listov, tak ho opakovane a nespochybniteľne označovala za otca dieťaťa. Tiež žalobcovi poslala fotografiu ultrazvukového vyšetrenia plodu, čo potvrdzuje skutočnosť, že za otca označovala žalobcu. Ďalší list už žalovaná v 1. rade žalobcovi neposlala z dôvodu, že si našla novú známosť, a to žalovaného v 2. rade s tým, že po narodení syna F. neoznačila za otca žalobcu ako to pôvodne tvrdila vo svojom liste zo dňa 14.02.2018, ale žalovaného v 2. rade. Podľa vedomostí žalobcu žalovaná v 1. rade v rozhodnom čase, kedy došlo k počatiu maloletého, udržiavala intímny styk len so žalobcom, hoci žalovaná v 1. rade označovala žalobcu za otca maloletého, spolu so žalovaným v 2. rade v konaní 10Po/15/2018 vedenom na Okresnom súde Levice ústne do zápisnice dňa 24.08.2018 určili otcovstvo k maloletému súhlasným vyhlásením žalovanej v 1. a žalovaného v 2. rade a za otca bol vyhlásený žalovaný v 2. rade. Tým bolo otcovstvo k maloletému určené v zmysle druhej domnienky otcovstva podľa § 90 zákona o rodine. Žalobca ďalej uviedol, že má stále záujem podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, bolo tomu od začiatku ako sa dozvedel o tehotenstve žalovanej v 1. rade, o čom vedela aj ona a napriek tomu so žalovaným v 2. rade pristúpila k určaniu otcovstva k maloletému F. H. súhlasným vyhlásením. Keďže žalobca bol vo výkone trestu odňatia slobody, nemal na konanie žalovanej v 1. rade žiadny dosah a nemohol sa ako otec voči tomuto jej konaniu nijako brániť. Preto sa obrátil na Okresný súd Levice podaním zo dňa 02.05.2019 sp. zn. 6Pc/11/2019, ktorým sa domáhal určenia otcovstva k maloletému, avšak Okresný súd Levice rozhodol tak, že uznesením zo dňa 24.02.2020 konanie zastavil. Takéto uznesenie potvrdil aj Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v konaní sp. zn. 6CoP/11/2020. Podľa názoru žalobcu žalovaní svojim konaním obchádzajú zákon a právny úkon žalovaných v podobe súhlasného vyhlásenia je absolútne neplatný. Žalovaná v 1. rade už od počatia syna vedela, že biologickým otcom je

žalobca. Tiež žalovaný v 2. rade vedel, že nemôže byť otcom maloletého F., nakoľko v čase rozhodnom pre jeho počatie so žalovanou v 1. rade neudržiaval intímny pomer. Obaja žalovaní v čase vykonania súhlasného vyhlásenia, ktorým bolo otcovstvo určené vedeli, že toto vyhlásenie je nepravdivé, a preto je potrebné prihliadať na absenciu vážnosti vôľovej zložky konania oboch žalovaných pri napadnutom súhlasnom vyhlásení. Žalobca je tiež presvedčený, že súhlasným vyhlásením dochádza v tomto prípade k obchádzaniu zákona, a to v tom smere, že rodičovské práva a povinnosti na strane otca na seba preberá muž, ktorý nie je biologickým otcom. Na uznanie cudzieho dieťaťa za vlastné, mužom, ktorý nie je jeho biologickým otcom slúži inštitút osvojenia, pričom nebol skúmaný záujem žalobcu ako biologického otca. Poukázal tiež na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/224/2016 zo dňa 31.10.2017.

2. Tunajší súd následne v zmysle § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) vyzval žalovanú v 1. rade a žalovaného v 2. rade, aby sa vyjadrili k podanej žalobe. Napriek tomu, že im bola žaloba riadnym spôsobom doručená, sa žalovaní k podanej žalobe nevyjadrili a v konaní boli nečinní.

3. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávania, na ktorých vypočul žalobcu, ktorý uviedol, že je presvedčený na 100 %, že je biologickým otcom mal. F., pretože žil so žalovanou v 1. rade asi 6 mesiacov a po 3 mesiacoch zistila, že je tehotná. Následne nastúpil na výkon trestu v trvaní 14 mesiacov a so žalovanou v 1. rade plánovali spoločný budúci život. Po nastúpení do výkonu trestu mu písala, že ho počká a že spoločne budú vychovávať ich syna. Kvôli žalovanej v 1. rade bol zavretý vo väzbe pre nebezpečné vyhrážanie, avšak išiel do výkonu trestu, pretože ten mal prednosť pred väzbou. Žalovaná v 1. rade navštevovala jeho sesternicu, jeho však vo výkone trestu nenavštívila. Až počas výkonu trestu sa dozvedel, že ako otec mal. dieťaťa je zapísaný niekto iný, hoci žalovaná v 1. rade mu napísala, že mu pošle papiere v súvislosti s otcovstvom k mal. dieťaťu. Asi 3-4 mesiace po pôrode mal. dieťaťa sa so žalovanou v 1. rade rozišli a cez pani S. z úradu práce začal zisťovať, či to dieťa je jeho synom. Zistili, že sa má dobre a vzhľadom na vzniknutú situáciu podal návrh na určenie otcovstva, ktorý mu však bol zamietnutý. Tiež zistil, že žalovaná v 1. rade mala pomer so žalovaným v 2. rade. Jeho návrh na určenie otcovstva bol zamietnutý z dôvodu, že za otca už bol zapísaný V. H., teda žalovaný v 2. rade. Zároveň uviedol, že jeho sesternica sa starala o mal. dieťa, pretože žalovaná v 1. rade ho tam nechávala a teda by mohla tiež dosvedčiť ďalšie skutočnosti týkajúce sa tohto konania. Tiež predloží fotodokumentáciu súvisiacu s týmto konaním. Má vedomosť o tom, že žalovaní v 1. a 2. rade sa zosobášili pričom po prepustení z výkonu trestu ho žalovaná v 1. rade kontaktovala a opýtala sa ho, či chce vidieť svojho syna. Žalobca tiež uviedol, že žalovaná v 1. rade sa zoznámila so žalovaným v 2. rade asi tak mesiac až dva po pôrode mal. dieťaťa. Podľa jeho názoru, žalovaný v 2. rade na 100 % vedel, že nie je otcom v čase keď došlo k súhlasnému vyhláseniu otcovstva, pričom on nemá vedomosť o tom, že by žalovaná v 1. rade mala nejaký iný vzťah s iným mužom v rozhodnej dobe, avšak chce uviesť, že v tom čase keď spolu žili, tak boli spolu 24 hodín denne. Zároveň právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že trvajú na podanom návrhu v celom rozsahu, pridriavajú sa dôvodov tam uvedených s tým, že žalovaný v 2. rade sa zoznámil so žalovanou v 1. rade až niekoľko mesiacov po narodení mal. dieťaťa, čo je ďalší dôvod, ktorý preukazuje skutočnosť, že žalovaný v 2. rade nemôže byť otcom maloletého dieťaťa.

4. Na ďalších pojednávaniach sa žalobca, resp. jeho právny zástupca, ktorému bolo následne zrušené ustanovenie Centrom právnej pomoci nezúčastnili, pričom konania sa nezúčastnili ani žalovaná v 1. rade a žalovaný v 2. rade napriek tomu, že súd požiadal o predvedenie žalovaného v 2. rade resp. žalovaným bola uložená poriadková pokuta. Z uvedených dôvodov tak súd s poukazom na § 180 CSP vykonával pojednávania v neprítomnosti žalobcu, žalovanej v 1. rade a žalovaného v 2. rade. Súd po tom, ako prečítal listinné dôkazy, a to: žaloba (čl. 1-10), rozhodnutie (čl. 11,12), listinné dôkazy (čl. 13-21), listinný dôkaz (čl. 22), rodný list (čl. 69), uznesenie (čl. 79), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 84-86), rozhodnutie (čl. 87-88), odstúpenie od zmluvy o právnej pomoci (čl. 89), úradný záznam (čl. 94), písomné podanie (čl. 101 a čl. 103), uznesenie (čl. 107), výzva na zodpovedanie otázok (čl. 112-117), žiadosť o výsluch žalovaných (čl. 133-134), e-mail vyššieho súdneho úradníka z Okresného súdu Zvolen (čl. 148); pripojený spis Okresného súdu Levice sp. zn. 10Po/15/2018: rodný list, zápisnica zo dňa 24.08.2018, správa o určení otcovstva (čl. 5-6); pripojený spis Okresného súdu Levice sp. zn. 6Pc/11/2019: návrh o určení otcovstva, uznesenie o zastavení konania zo dňa 24.02.2020, odvolanie navrhovateľa (čl. 25), uznesenie Krajského súdu v Nitre (čl. 29), a oboznámil sa s obsahom súdneho spisu, resp. pripojených spisov, zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. Z rodného listu maloletého F. H., N.. XX.XX.XXXX vyplýva, že ako otec je zapísaný žalovaný v 2. rade a ako matka žalovaná v 1. rade. Z listu zo dňa 31.01.2018, ktorý predložil žalobca, a ktorý mu bol adresovaný v čase keď bol vo výkone trestu v Nitre, resp. zo dňa 14.02.2018, ktorý mu bol adresovaný do ÚVTOS v Želiezovciach okrem iného vyplýva, že žalovaná v 1. rade mu mala oznámiť aj to, že ho čaká doma jeho žena a syn, ktorý príde onedlho na svet. Tiež uviedla, že bude rodiť cisárskym rezom a že je všetko v poriadku ohľadom maloletého. Súčasne bola predložená fotka z ultrazvuku mal. dieťaťa (čl. 22) zo dňa 25.10.2017. V zmysle rozhodnutia o odňatí poskytovania právnej pomoci zo dňa 25.10.2021 bolo zistené, že Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra odňala oprávnenej osobe, žalobcovi, poskytovanie právnej pomoci o určenie neplatnosti právneho úkonu súhlasného vyhlásenia rodičov maloletého dieťaťa, ktoré mu bolo priznané až do právoplatného skončenia veci, a to z dôvodu, že žalobca mal preukázať trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci, avšak nepredložil požadované doklady resp. údaje. Jeho právny zástupca Mgr. Peter Senovský dňa 29.10.2021 tiež odstúpil od zmluvy o právnej pomoci. Z pripojeného spisu 10Po/15/2018 okrem iného vyplýva, že v rodnom liste mal. F. A., N.. XX.XX.XXXX bol otec neuvedený a matka bola zapísaná D. A.. Išlo o rodný list zo dňa 20.04.2018. Následne tunajší súd dňa 24.08.2018 do zápisnice spísal uznanie otcovstva žalovaného v 2. rade k mal. F. A., pretože v čase rozhodujúcom pre počatie mal. syna mal s matkou maloletého intímny vzťah. Súd ďalej z pripojeného spisu 6Pc/11/2019 zistil, že žalobca sa domáhal voči mal. dieťaťu F. A. a žalovanej v 1. rade určenia otcovstva s tým, že mal za to, že matka udržiavala pohlavný styk v čase rozhodnom iba s ním a je otec a nemala inú známosť s iným mužom. Následne okresný súd uznesením sp. zn. 6Pc/11/2019 zo dňa 24.02.2020 zastavil konanie vedené na okresnom súde, a to z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre vykonanie konania o určenie otcovstva, nakoľko došlo k súhlasnému vyhláseniu otcovstva k mal. dieťaťu s poukazom na § 109 CMP. Proti takémuto uzneseniu podal odvolanie žalobca, pričom odvolací súd uznesením zo dňa 30.04.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20.05.2020 potvrdil takéto uznesenie. Z úradného záznamu zo dňa 08.11.2021 tiež vyplýva, že príslušníci OO PZ Krupina uviedli, že predvedenie na pojednávanie zo dňa 08.11.2021 žalovaného v 2. rade sa nepodarilo uskutočniť. Zo správy OR PZ Zvolen, OO PZ Krupina zo dňa 08.11.2021 bolo tiež zistené, že žalovaného v 2. rade sa nepodarilo predviesť na pojednávanie z dôvodu, že na adrese S. C. XX nikto neotváral a šetrením v obci sa nepodarilo zistiť, kde sa menovaná osoba zdržiava. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 30.11.2021 bola uložená žalovanej v 1. rade a žalovanému v 2. rade poriadková pokuta z dôvodu, že sa nedostavili bez ospravedlnenia na pojednávanie, pričom svoju neúčasť neospravedlnili. Súd tiež sa pokúsil žalovaných vypočuť zodpovedaním otázok podľa § 195 ods. 3 CSP, a to dňa 30.11.2021 s tým, že napriek tomu, že mali takéto otázky doručené, tak na ne neodpovedali. Zároveň v zmysle e-mailu (čl. 148) zo dňa 20.04.2022 bolo zistené, že Okresný súd Zvolen, ktorý bol požadovaný, aby vypočul žalovanú v 1. rade a žalovaného v 2. rade formou dožiadania oznámil, že sa nepodarilo ich vypočuť, pretože na predvolanie zo dňa 09.03.2022 sa nedostavili, na termín výsluchu zo dňa 30.03.2022 sa žalovaný v 2. rade ospravedlnil a na termín 14.04.2022 bolo nariadené predvedenie žalovaných, avšak bolo oznámené, že na uvedenej adrese sa tí nenachádzali. Okresný súd Zvolen tieto skutočnosti oznámil v zmysle žiadosti o výsluch žalovanej v 1. rade a žalovaného v 2. rade zo dňa 31.01.2022, o ktoré ho požiadal tunajší súd.

6. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

7. Podľa § 90 zákona č. 36/2005 Z. z. Zákon o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak nie je otcovstvo určené podľa domnienky otcovstva manžela matky, možno ho určiť súhlasným vyhlásením oboch rodičov.

8. Podľa § 91 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 36/2005 Z. z. Zákon o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, za otca sa považuje muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov. Súhlasné vyhlásenie rodičov musí byť urobené pred matričným úradom alebo pred súdom. Maloletý rodič môže urobiť súhlasné vyhlásenie iba pred súdom.

Vyhlásenie matky nie je potrebné, ak nemôže pre duševnú poruchu posúdiť význam svojho konania alebo ak je zadováženie jej vyhlásenia spojené s ťažko prekonateľnou prekážkou.

9. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

10. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11. Podľa § 93 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. Zákon o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, môže otcovstvo pred súdom zaprieť do troch rokov odo dňa jeho určenia, len ak je vylúčené, že by mohol byť otcom dieťaťa; táto lehota sa neskončí pred uplynutím troch rokov od narodenia dieťaťa. Aj matka dieťaťa môže v rovnakej lehote zaprieť, že otcom dieťaťa je muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov.

12. Na základe vykonaného dokazovania tak súd považoval súd za nesporné, že žalobca žil v minulosti ako druh a družka so žalovanou v 1. rade. Samotná žalovaná v 1. rade uviedla v liste, ktorý bol adresovaný žalobcovi, že čaká jeho dieťa, pričom následne za jej prítomnosti ako aj žalovaného v 2. rade bolo uznané otcovstvo k mal. F. A., N.. XX.XX.XXXX a to na tunajšom súde dňa 24.08.2018 žalovaným v 2. rade. Súd sa najskôr zaoberal otázkou procesnej prípustnosti takejto žaloby. Ustanovenie § 137 CSP obsahuje demonštratívny výpočet druhov žalôb, pričom aj z rozhodovacej praxi Európskeho súdu pre ľudské práva sa presadila interpretácia práva na prístup k súdu, podľa ktorej môže byť jeho neprípustným obmedzením, pokiaľ by štát fakticky odnímal z pôsobnosti súdov celú skupinu občianskoprávných žalôb /napr. rozsudok vo veci Fayed proti Spojenému kráľovstvu z 21. 9. 1994, č. 17101/90, Paulík c/a Slovenská republika č. 10699/05 a pod./.. Aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp zn. 6Cdo/224/2016 zo dňa 31.10.2017, zverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č.68/2018 okrem iného vyplýva, že : „ Právny poriadok Slovenskej republiky nevyklučuje možnosť, aby sa ten, kto o sebe tvrdí, že je biologickým otcom maloletého dieťaťa, domáhal určenia neplatnosti súhlasného vyhlásenia rodičov podľa § 91 ods. <aspi://module='ASPI'&link='36/2005 Z.z. %252391'&ucin-k-dni='30.12.9999'> 1 Zákona o rodine. V konaní má kľúčový význam najlepší záujem maloletého dieťaťa.“. Z uvedených dôvodov tak súd z procesného hľadiska považoval žalobu žalobcu za prípustnú, pričom súhlasné vyhlásenie rodičov je právnym úkonom, ktorý by mal spĺňať zákonné náležitosti vyžadované Občianskym zákonníkom pre platnosť právneho úkonu. Z uvedených dôvodov tak vôľa musí byť slobodná, vážna a bez omylu s tým, že prejav musí spĺňať požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti. Právny úkon tiež svojím obsahom alebo účelom nesmie odporovať zákonu alebo sa priečiť dobrým mravom. V danom spore tak žalovaní nesporne určili otcovstvo k maloletému dieťaťu ich súhlasným vyhlásením pred súdom, pričom žalobca spochybňoval takéto súhlasné vyhlásenie a to jeho platnosť. Žalovaní sa k podanej žalobe nevyjadrili, počas celého konania boli pasívni, nevyvíjali žiadnu procesnú aktivitu a napriek snahe tunajšieho súdu resp. dožiadaného súdu /pokús o predvedenie, vypočutie žalovaných formou písomných otázok podľa § 195 ods. 3 CSP/ sa ich nepodarilo vypočuť. Súd zároveň poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 11.06.2019, sp. zn.: I. ÚS 246/2019 z ktorého okrem iného vyplýva, že: „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok“. Na základe uvedených skutočností tak súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal dôvodnosť svojej žaloby, pretože okrem dvoch listov, ktoré predložil a ktoré mu mala poslať žalovaná v 1. rade do ústavu na výkon trestu v čase, keď vykonával takýto trest, a v ktorých uvádzala, že sa má narodiť ich syn resp. jeho tvrdenia o tom, že žalovaná v 1. rade sa zoznámila so žalovaným v 2. rade až po narodení dieťaťa, tak nepredložil žiadny iný dôkaz, ktorý by bez akýchkoľvek pochybností preukazoval ním tvrdené skutočnosti, a to, že žalovaní mali vedomosť pri súhlasnom vyhlásení otcovstva k mal. dieťaťu, že otcom mal. dieťaťa nie je žalovaný v 2. rade a teda, že ich prejav vôle nebol vážny v dôsledku čoho by išlo o neplatný právny úkon. Zároveň je potrebné podotknúť, že žalobca napriek tomu, že mal prideleného Centrom právnej pomoci právneho zástupcu, tak z dôvodu neposkytnutia súčinnosti mu tento zástupca bol odňatý s tým, že následne počas konania bol tiež pasívny a nepredložil žiadne ďalšie dôkazy, ktoré by preukazovali ním tvrdené skutočnosti. Súd tiež podotýka, že ide o špecifické konanie, kde je potrebné prihladiť predovšetkým na najlepší záujem maloletého dieťaťa, a preto podľa názoru súdu keďže bolo súhlasným vyhlásením určené otcovstvo k maloletému, žalovaní v 1. a 2. rade žijú v manželskom zväzku /táto skutočnosť vyplýva z tvrdení žalobcu ako aj z lustrácie v Registri obyvateľov týkajúcej sa žalovaných/

a poskytujú osobnú starostlivosť o mal. dieťa tak nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by žalobca mohol byť biologickým otcom mal. dieťaťa, resp. že by žalovaný v 2. rade nebol biologickým otcom mal. dieťaťa (napr. znaleckým posudkom). Súd preto dospel k záveru, že nie je možné podanej žalobe vyhovieť, a preto ju zamietol nakoľko žalobca nepreukázal ním tvrdené skutočnosti v podanej žalobe o neplatnosti právneho úkonu.

13. Pokiaľ ide o dôkazy, ktoré označil žalobca pri svojom výsluchu a to fotodokumentáciu týkajúcu sa tohto konania tak je potrebné uviesť, že túto fotodokumentáciu nepredložil a ani bližším spôsobom nešpecifikoval, čo mala preukazovať. Pokiaľ ide o osobu J. A.- jeho sesternicu, ktorá sa starala o mal. dieťa F., keď ho tam žalovaná v 1. rade nechala, pričom by mohla mať vedomosti o skutočnostiach týkajúce sa tohto konania tak tú žalobca resp. jeho právny zástupca nenavrhol predvolať na pojednávanie v zmysle § 197 ods. 2 CSP resp. nezabezpečili jej účasť a tiež neoznačili jej adresu, z ktorej možno takéhoto svedka predvolať. Tiež skutočnosti ku ktorým mala byť takáto osoba vypočutá nie sú bližšie konkretizované a nemožno preto z nich vyvodiť, že by takáto osoba ako svedok ozrejmla súdu také skutočnosti, ktoré by preukazovali tvrdenie žalobcu. Z uvedených dôvodov tak súd nevykonal takéto dôkazy.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom aj keď žalovaní boli úspešní v súdnom konaní v celom rozsahu, tak žiadne trovy konania im nevznikli, a preto im súd nepriznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2 písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).